

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.338 van 4 juni 2002
in de zaak A. 121.915/XIV-10.268**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. HINNEKENS,
 kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
 Louis Pasteurlaan 24

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 31 mei 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 mei 2002 houdende “bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde”;

Gelet op de beschikking van 4 juni 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HINNEKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 30 januari 2001 en zich vluchteling verklaart op 31 januari 2001; dat op 30 mei 2002 de minister van Binnenlandse Zaken het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten neemt met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde;

2. Overwegende dat de verzoekende partij "opteert voor een kamer met drie Raadsheren";

Overwegende dat, daargelaten de vraag of de verzoekende partij gegronde redenen daartoe doet kennen, artikel 90, § 1, tweede lid, 1/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State stelt dat de kamers van de afdeling administratie zitting houden met één lid inzake beroepen tot nietigverklaring ingesteld tegen administratieve beslissingen genomen met toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en hierop geen afwijking voorziet; dat op het verzoek niet kan worden ingegaan;

3. Overwegende dat het verzoekschrift gericht is tegen een bevel van de minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde; dat de bestreden beslissing een maatregel van vrijheidsberoving inhoudt als bedoeld in artikel 7, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet); dat krachtens artikel 71 van deze wet, de vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een dergelijke maatregel van vrijheidsberoving, beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen; dat het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens op het eerste gezicht niet kan beschouwd worden als een afzonderlijke akte, doch een onlosmakelijk geheel vormt met de maatregel tot vrijheidsberoving; dat het bijgevolg op het eerste gezicht aan de raadkamer van de correctionele rechtbank van verzoekers verblijfplaats in het Rijk of aan de plaats waar hij werd aangetroffen toekomt krachtens artikel 72, tweede lid, van de vreemdelingenwet te onderzoeken of de maatregel van vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad van State prima facie niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juni tweeduizend en twee, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,

W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.